

บทที่ 6 บทสรุป

หห เลสាបคุชุดเป็นตัวกลางของหห เลสាបสงขลา เป็นเขตน้ำกร่อยที่มีความอุดมสมบูรณ์ที่สุด ของหห เลสាបสงขลา ในปัจจุบันและอดีตที่ผ่านมา (บทที่ 4,3) จากผลของการใช้ที่ดินและน้ำในเขตเทือก เขารับทัดบริเวณ อ.พัทลุง จากที่ที่บ่าตันน้ำเดิมเป็นเขตชุมชน มีอาเภอตั้งใหม่ 4 อำเภอใน 10 ปี ที่ผ่านมา (อำเภอป่าบ่อน, ตะโนน, ศรีพรพัฒนา, บ้านพยอม) และเขตการเกษตร (สวนยาง นาข้าว และสวนผลไม้) ทำให้น้ำจืดที่ในลักษณะสู่หห เลสាបสงขลา มีปริมาณน้อยลงและทะกอนดินจากต้นน้ำถูกพัดพาลง สู่หห เลสាបสงขลา จนทำให้บริเวณของหห เลสាបคุชุดดันเขียนขึ้น จากน้ำลึก 1.5-2 ม. เหลือเพียง 30-50 ซม. ใน 15 ปี การพื้นฟูหห เลสាបคุชุดอาจต้องคำนึงถึง

1. การขุดลอกหห เลสាបคุชุดเป็นหนทางน้ำที่จะทำให้หห เลสាបคุชุดมีความลึกเพิ่มขึ้นและ มีความอุดมสมบูรณ์กลับมา เมื่อ้อนอดีตหรือมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น
2. การขุดลอกอาจามีผลกระทบต่อแหล่งน้ำ เนื่องจากตะกอนที่พังกระเจยขึ้น
3. การขุดลอกคงต้องระมัดระวังในเรื่องตะกอนเป็นหลักใหญ่ โดยเลือกเวลาที่เหมาะสม (เช่น ไม่ใช่ฤดูคลาวางไว้)
4. การขุดลอกควรเริ่มจากการทดสอบของชุดบางบริเวณเล็ก ๆ และบริเวณที่เหมาะสม ดังกล่าวแล้วในบทที่ 4,5
5. หลังการขุดลอก ควรมีการศึกษาติดตามผลกระทบลั่งแผลต้อม (Environmental Monitoring) ติดต่อไปด้วย
6. ควรมีการศึกษาเทคนิคการขุดลอกที่เหมาะสมในคุชุด ซึ่งอาจนำไปใช้ในส่วนอื่น ๆ ของหห เลสាបสงขลา ได้ด้วย
7. ควรมีการศึกษาเพื่อพื้นฟูหห เลสាបคุชุด ประเด็นต่าง ๆ ในระยะยาวต่อไป